

Samfundspolitisk styring og regulering...

Af Ulla Thorup Nielsen – *Fag & Samfund...* – maj 2012

Det mest perspektivrige – er den retfærdighed, der har "klangbund" i forlig.

Der mere perspektiv i forligstanken – end i retfærdighedstanken...

Forligstanken i yderste konsekvens / perspektiv – skaber et "råderum" til enhver, med "plads" til de individuelle forskelligheder...

Retfærdighedstanken i yderste konsekvens / perspektiv – skaber nødvendigheden af et beskyttende pigtrådshegn omkring enhver, til beskyttelse af de individuelle forskelligheder...

Regulering af etik og grænser...

Det vil altid være problematisk, hvis man fra samfundets side begynder at lovgive om en kollektiv standard for personlig etik og grænser. Det bliver et kollektivt kompromis baseret på en form for kollektiv moral.

Personlig etik og grænser er tæt knyttet sammen med personlig integritet – og det enkelte individs selvbestemmelse på det personlige og private plan. Friheden til at definere sin egen etik og personlige grænser.

Så den samfundspolitiske regulering af etik og grænser bør være rettet mod, at begrænse forekomsten af tvang og tvangsbetonede vilkår og omstændigheder – der krænker det enkelte individs råderum for selv at definere sin egen etik og personlige grænser.

Styringsmodeller...

Grundlæggende er der to forskellige måder, hvorpå man som samfund kan forholde sig til regulering af vilkårene indenfor de forskellige samfundsområder.

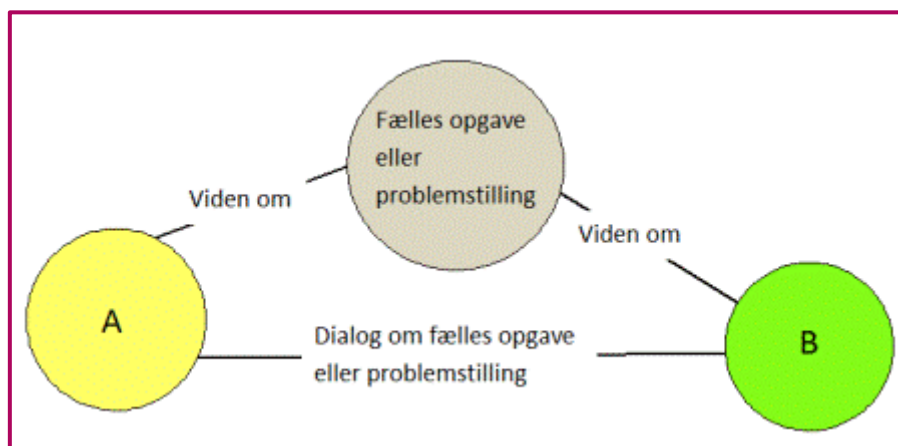
1. Definere problemstillingerne i relation til sociale grupperinger – og se reguleringen af vilkårene som sociale løsningsmodeller, der specifikt er målrettet forskellige befolkningsgrupper.
2. Definere problemstillingerne i relation til emner – og se reguleringen af vilkårene som kravsspecifikationer, der er målrettet specifikke emner, som mennesker med forskellige ståsteder kan indgå i dialog om.

Begrebet tilgængelighed, som jeg i midten af 90'erne var med til at lave grundarbejdet for at få implementeret, som en anden måde at regulere på handicappedes muligheder for at fungere i samfundet, på lige fod med mennesker der ikke har et handicap – illustrerer meget godt forskellen på de to forskellige betragtningsmåder.

Der var en del problemstillinger, der med fokus på begrebet tilgængelighed indenfor for eksempel adgangsforhold til boligbyggeri, der var fælles for mennesker med forskellige handicap. For eksempel krav til størrelser på elevatorer.

Tilsvarende var der mange fælles problemstillinger på tværs af de traditionelle sociale grupperinger – omkring begrebet informationstilgængelighed. Behovet for let læst offentligt informationsmateriale var og er meget bredt – og omfatter både nogle ældre, førstegenerationsindvandrere, mennesker med ordblindhed og mennesker med andre læsevanskeligheder. Den digitale udvikling indenfor kommunikationsområdet har ændret sig meget siden midten af 90'erne – og har også givet nogle helt andre muligheder for publikation af informationsmateriale. DR har blandt andet fået en let læst nyhedsavis » [Ligetil](#), med aktuelt nyhedsstof.

Der ligger en høj grad af minoritetsdannelse og fastholdelse af minoritetsgrupperinger i at definere problemstillinger i relation til sociale grupperinger.

Ved at definere problemstillinger efter emner, definerer man samtidig en fælles konkret og objektiv problemstilling – som grundlag for arbejdet med at regulere vilkårene. Og skaber også et grundlag for ligeværdig dialog omkring løsningen af problemstillingerne.

Styringsredskaber...

Overordnet kan vi inddele de samfundspolitiske styringsredskaber, som vi gør brug af i vores kultur til regulering af vilkårene indenfor de forskellige samfundsområder – i tre hovedgrupper:

1. Regler og påbud
2. Information, rådgivning og oplysning
3. Kompenserende reparationstilbud / -tiltag overfor negative konsekvenser af vilkårene indenfor et samfundsområde

Når vi debatterer samfundspolitiske problemstillinger, indgår det altid som en del af debatterne – hvordan vi skal prioritere anvendelsen af styringsredskaberne fra de tre hovedgrupper.

Hvornår skal vi gribe til regler og påbud, hvornår er oplysning og rådgivning den bedste løsning – og i hvilken udstrækning har samfundet et socialt ansvar for at træde til med kompensation overfor negative konsekvenser?

Set med forbyggende øjne, vil det altid være mest hensigtsmæssigt, hvis den meste regulering af vilkårene sker gennem regler, påbud, information, rådgivning og oplysning. De kompenserende reparationstilbud/ -tiltag må altid ses som en nødløsning, hvor den forebyggende regulering spiller fallit.

Sider...

Der er mulighed for at kommentere på artiklen – på siderne:

» [Pædagogik, Struktur & Ledelse...](#)